

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ^ط وَاتَّقُوا اللَّهَ ^ج إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ^ط أُولَٰئِكَ الَّذِينَ ءَامَنَ اللَّهُ قُلُوبُهُم لِلتَّقْوَىٰ ^ج لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنَ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّىٰ تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ^ج وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنِ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهْلَةٍ فَتُصِيبُوهَا ^ط عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ﴿٦﴾ وَاعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ ^ج لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ ^ط أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ﴿٧﴾ فَضَلَّأَمِّنَ اللَّهُ وَنِعْمَةً ^ج وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٨﴾ وَإِن طَآئِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا ^ط فَإِن بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقْتُلُوا الَّتِي تَبَغَىٰ حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ ^ج فَإِن فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا ^ط إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ ^ج وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّن نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ

خَيْرًا مِّنْهُمْ ^ط وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِاللِّقَابِ ^ط بئسَ الْأَسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ
 الْإِيمَانِ ^ج وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا
 مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ ^ط وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا ^ج أَكْحِبُ
 أَحَدَكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ ^ج وَاتَّقُوا اللَّهَ ^ج إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ
 ﴿١٢﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ^ج إِنَّ
 أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ ^ج اتَّقَنُكُمْ ^ج إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾ * قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَامَنَا قُل لَّمْ
 تُؤْمِنُوا وَلَكِن قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ ^ط وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِّنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا ^ج إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ
 الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ أَتَعْلَمُونَ ^ج اللَّهُ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي
 السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ^ج وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾ يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا ^ط قُلْ
 لَا تَمُنُوا عَلَيَّ إِسْلَمَكُمْ ^ط بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 ﴿١٧﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ^ج وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

صدقة الله العظيم

An Analyzing Studies of Ethical principles in Sūrat al-Hujurāt

Muhammad Sanman¹ Abdullah Karina² Dolmanaj Baka³

¹ Graduate (Islamic Studies)

² Ph.D. (al-Qur'an and Sunnah) Asistant Professor

³ M.A. (Comparative Religion), Associate Professor

ABSTRACT

This research aims at studying and analyzing ethical principles as stated in Sūrat al-Hujurāt of al-Qur'an. While conducting the work the researcher depended on documents relating to the ethical precepts, Tafsir (Qur'anic Interpretation), al-Hadith and general distinguished Muslim scholars' views.

The research found that:

Sūrat al-Hujurāt is one of Qur'anic chapters that containvaluable teachings on which many Islamic provisions are based. The contents of the Surat mainly focus on the ways to found a society based on moral and ethical principles. Readers who profoundly and thoroughly studied and scrutinized this Sūrat would clearly grasp and highly appreciate the miracle of the Qur'anic teachings. The Sūrat calls all Muslims and believers to be humble and subservient to God (Allah), Almighty, and polite and loyal to their Prophet, leadership and other Muslims. They are also commanded to be amiable and polite to all other religious and ethnic groups living in the same community. By adopting Qur'anic moral and ethical teachings a family or society would verily enjoy happiness. No basic human rights would be violated, nor his honor left unattended. The Sūrat similarly teaches that peace and security will prevail a society only when its members learn how to live together on moral and ethical basis. It is exceedingly hoped that the research will more or less benefit all readers, students, and those who are interested in this field of study, and spark more learning enthusiasm in the same field for the sake of the society in future.

Key words: Ethics, Sūrat , al-Hujurāt, Qur'anic Interpretation, al-Hadith.

การศึกษาวิเคราะห์หลักจริยธรรมในสุเราะฮ์อัลหุญร็อต

มูฮำหมัด สันหมาน¹ อับดุลเลาะ การ์ินา²

ดลมนรรัตน์ บากา³

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท(สาขาอิสลามศึกษา)

²Ph.D. (กูรอานและหะดีษ), ผู้ช่วยศาสตราจารย์

³อ.ม.(ศาสนาเปรียบเทียบ), รองศาสตราจารย์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์หลักจริยธรรมต่าง ๆ ที่ระบุอยู่ในสุเราะฮ์ อัลหุญร็อต โดยการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับหลักจริยธรรมทั้งจากหนังสือตีพิมพ์ (อรรถาธิบายอัลกูรอาน) อัลหะดีษ¹ และทัศนะของนักปราชญ์อิสลามชั้นนำทั่วไป

จากผลการศึกษาพบว่า สุเราะฮ์อัลหุญร็อตเป็นอีกสุเราะฮ์หนึ่งที่มีหลักคำสอนอันทรงคุณค่าและเป็นที่มาของบทบัญญัติในอิสลามมากมาย เนื้อหาของสุเราะฮ์ส่วนใหญ่จะเน้นหนักไปในทางการสร้างสังคมให้มีคุณธรรมและจริยธรรม ด้วยรูปแบบวิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้ที่เรียนรู้ ได้รับถึงอรรถรสของความหลากหลายและความมหัศจรรย์ในหลักคำสอนแห่งอัลกูรอานอย่างแท้จริง สุเราะฮ์เริ่มจากการสอนให้บรรดามุสลิมและผู้ศรัทธามีมารยาทที่ดีต่ออัลลอฮ์^ﷻ ต่อเราะฮ์สุล ต่อผู้นำ ต่อบรรดามุสลิมด้วยกันและต่อบรรดาทุกคนทุกชาติทุกศาสนาที่อาศัยอยู่ในสังคมเดียวกัน เพราะการมีจริยธรรมที่ดีนั้นคือ ที่มาของความสงบสุขในครอบครัวและสังคม สิทธิขั้นพื้นฐานในการใช้ชีวิตก็ไม่ถูกละเมิด เกียรติแห่งความเป็นมนุษย์ก็ได้รับการดูแล เมื่อทุกส่วนของสังคมเรียนรู้เพื่อที่จะอยู่ร่วมกันด้วยการแสดงออกถึงการมีจริยธรรมที่ดีต่อกัน ความร่มเย็นสงบสุขก็จะพบเห็นได้ทั่วไปในสังคม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าการวิจัยครั้งนี้คงคุณประโยชน์แก่การศึกษา ค้นคว้า และจุดประกายแห่งการเรียนรู้เพื่อเป็นคนดีต่อไปของสังคม .

คำสำคัญ : จริยธรรม, สุเราะฮ์, อัลหุญร็อต, อรรถาธิบายอัลกูรอาน, อัลหะดีษ,

¹ อัลหะดีษ หมายถึง สิ่งที่น่าเชื่อถือถึงท่านเราะฮ์สุล^ﷺ ในทุก ๆ ด้าน เช่น คำพูด การกระทำ การยอมรับ คุณลักษณะทั้งในด้านดีและชั่ว ตลอดจนถึงชีวิตประจำวัน ทั้งก่อนและหลังจากการได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเราะฮ์สุล .

บทนำ

มนุษย์ทุกคนที่เกิดมาล้วนต้องการแสวงหาการมีชีวิตที่ดี ชีวิตที่สงบสุข ภายใต้อ้อมกอดที่อบอุ่น ภายใต้อ้อมกอดที่มีแต่ความผาสุก แต่สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นไม่ได้หากผู้คนในสังคมไม่มีคุณธรรมและจริยธรรมที่ดีต่อกัน เพราะสิ่งที่นำพาสังคมไปสู่ความสงบสุขได้นั้นประกอบไปด้วยองค์ประกอบหลายอย่างด้วยกัน แต่องค์ประกอบที่ถือได้มีความสำคัญที่สุดก็คือ การมีคุณธรรมและจริยธรรมแห่งการเรียนรู้คุณธรรมและจริยธรรมที่ครบถ้วนและสมบูรณ์ที่สุดก็คือคัมภีร์อัลกุรอาน เพราะคัมภีร์อัลกุรอานเป็นธรรมนูญของชีวิต เป็นวิถีแห่งความสุข และเป็นคำตอบให้กับทุก ๆ คำถามที่ทุกคนต้องการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรดามุสลิมและผู้ศรัทธา

ในอัลกุรอาน พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงระบุคุณลักษณะของผู้ที่มีจริยธรรมต่าง ๆ เอาไว้มากมายหลายสุเราะฮ์ หลายอายะฮ์ด้วยกัน ด้วยวิธีการที่หลากหลายและแตกต่างกันออกไป มีที่ทรงระบุถึงการกระทำดีต่อบิดามารดา การอดทน การนอบน้อมถ่อมตนและอื่น ๆ อีกมากมาย แต่ในความหลากหลายเหล่านี้ก็มีอยู่สุเราะฮ์หนึ่ง ที่ค่อนข้างมีความโดดเด่นในเรื่องของการอบรมสั่งสอนคุณธรรมและจริยธรรม ทั้งที่โดยเนื้อหาแล้วสุเราะฮ์นี้เป็นสุเราะฮ์ที่สั้นด้วยซ้ำไป มีอายะฮ์เพียง 18 อายะฮ์เท่านั้นเอง สุเราะฮ์นี้คือ สุเราะฮ์อัลหุญร็อต.

สุเราะฮ์อัลหุญร็อตเป็นสุเราะฮ์มะดานียะฮ์¹ เป็นสุเราะฮ์ที่มีเนื้อหาครอบคลุมถึงกิจกรรมารยาตต่าง ๆ ที่จะมาอบรมบ่มนิสัยให้กับบรรดาผู้ศรัทธาได้ค่อนข้างครบถ้วนและชัดเจนจนมีนักตีฟิร (อรรถาธิบายอัลกุรอาน) บางท่านให้ชื่อสุเราะฮ์นี้ว่า สุเราะฮ์อัลคัลาค (จริยธรรม) อย่างเช่น อายะฮ์ที่หนึ่ง อัลลอฮ์ ﷻ เริ่มต้นด้วยการเรียกมุสลิมว่า ... (โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย) คำว่าผู้ศรัทธา เป็นการดึงจุด การเรียกร้องความสนใจ และเป็นการให้เกียรติอย่างสูงกับผู้ที่เป็นมุสลิม เพราะการเรียกมุสลิมว่าผู้ศรัทธานั้น เป็นการยกระดับของผู้ที่เป็นมุสลิมไปอีกระดับหนึ่งจากการเป็นบ่าวที่ศิของพระองค์ ซึ่งเป็นขั้นฐานะที่สูงส่งมากทีเดียว หลังจากที่พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ดึงจุดความสนใจของมุอิมันแล้วอัลลอฮ์ ﷻ ก็สอนถึงมารยาตที่ประเสริฐต่าง ๆ แก่ผู้ศรัทธาทั้งหลายตั้งแต่อายะฮ์แรกเลย นั่นก็คือการไม่ล้ำหน้าในการกระทำใด ๆ ต่อหน้าอัลลอฮ์ ﷻ และเราะฮ์ฮ์ ﷻ และในอายะฮ์ต่อ ๆ มาจนจบสุเราะฮ์ .

ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจเจาะจงเลือกเอาสุเราะฮ์อัลหุญร็อตมาศึกษาวิเคราะห์ถึงบรรดาคุณลักษณะจริยธรรมต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสุเราะฮ์นี้ ให้กระจ่างและเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป .

¹ สุเราะฮ์มะดานียะฮ์คือ สุเราะฮ์ที่ถูกประทานลงมาหลังจากที่ท่านเราะฮ์ฮ์ ﷻอพยพไปยังนครมะดีนะฮ์ ถึงแม้ว่าบางโอกาสอายะฮ์ต่าง ๆ ถูกประทานลงมาในขณะที่ท่านเราะฮ์ฮ์ ﷻกลับไปยังนครมักกะฮ์ ก็ยังเรียกว่าสุเราะฮ์มะดานียะฮ์ เพราะถือว่าเป็นเหตุการณ์เกิดขึ้นหลังจากที่ท่านเราะฮ์ฮ์ ﷻอพยพไปยังนครมะดีนะฮ์แล้ว .

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาความเป็นมาของสุเราะฮ์อัลหุญร็อต
2. เพื่อศึกษาความหมาย และความสำคัญของหลักจริยธรรมในสุเราะฮ์อัลหุญร็อต
3. เพื่อศึกษาวิเคราะห์หลักจริยธรรมในสุเราะฮ์อัลหุญร็อต

ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้ทราบถึงความเป็นมาของสุเราะฮ์อัลหุญร็อต
2. ได้ทราบถึงความหมายและความสำคัญของหลักจริยธรรมในสุเราะฮ์อัลหุญร็อต
3. ได้ทราบถึงรายละเอียดของหลักจริยธรรมในสุเราะฮ์อัลหุญร็อต

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์หลักจริยธรรมในสุเราะฮ์อัลหุญร็อต โดยกำหนดขอบเขตของการวิจัยเอาไว้ดังนี้

1. ศึกษาวิเคราะห์เฉพาะคุณลักษณะจริยธรรมในสุเราะฮ์อัลหุญร็อตเท่านั้น
2. ศึกษาวิเคราะห์รายละเอียดของคุณลักษณะทั้งหมดจากหนังสืออธิบายอัลกุรอาน (ตัฟซีร) ที่เขียนโดยนักวิชาการหรือนักปราชญ์มุสลิม และหนังสือวิชาการต่าง ๆ เกี่ยวกับอิสลามศึกษา ที่ผู้วิจัยสามารถสืบค้นมาได้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบของการวิจัย

การวิจัยในเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (Discriptive Research)

2. แหล่งข้อมูล

งานวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเอกสาร (Documentary Research) จากแหล่งข้อมูลที่สำคัญ 2 แหล่งคือ

2.1. เอกสารปฐมภูมิ (Primary Sources)

- 1) คัมภีร์อัลกุรอาน และอายะฮ์ต่าง ๆ ที่ระบุเกี่ยวกับจริยธรรม
- 2) หนังสือหะดีษต่าง ๆ ที่ระบุตัวบทหะดีษเกี่ยวกับคุณลักษณะจริยธรรม

2.2. เอกสารทุติยภูมิ (Secondary Sources)

- 1) หนังสืออธิบาย (ตัฟซีร์) อัลกุรอานต่าง ๆ ที่อธิบายหรือขยายความอายะฮ์อัลกุรอานในซูเราะฮ์อัลหุญร็อต หรืออายะฮ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งที่เป็นภาษาอาหรับ มลายู หรือภาษาไทย
- 2) หนังสือหะดีษต่าง ๆ ที่อธิบายเกี่ยวกับการศึกษาวิเคราะห์หลักจริยธรรมในซูเราะฮ์อัลหุญร็อต
- 3) เอกสารต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการศึกษาวิเคราะห์หลักจริยธรรมในซูเราะฮ์อัลหุญร็อต
- 4) หนังสือหรือเอกสารต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวประวัติของนักอธิบายอัลกุรอาน (ตัฟซีร์)
- 5) หนังสือหรือเอกสารต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวประวัติของผู้เล่าหะดีษและผู้รายงานหะดีษ
- 6) หนังสือหรือเอกสารต่าง ๆ ไป ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการศึกษาวิเคราะห์หลักจริยธรรมในซูเราะฮ์อัลหุญร็อต ทั้งที่เป็นภาษาอาหรับ ภาษามลายู หรือภาษาไทย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้หลักเกณฑ์และแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

- 3.1. รวบรวมหนังสือ ตำราและเอกสารต่าง ๆ ของนักวิชาการในอดีตและปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิเคราะห์จริยธรรมในซูเราะฮ์อัลหุญร็อต
- 3.2. รวบรวมหนังสือ ตำราและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับชีวประวัติของนักอธิบายอัลกุรอานหรือผู้รายงานหะดีษที่เกี่ยวข้อง
- 3.3. รวบรวมทัศนะต่าง ๆ ของบรรดาอุลามะฮ์ (ปราชญ์) ที่ได้อธิบายอายะฮ์เกี่ยวกับหลักจริยธรรมในซูเราะฮ์อัลหุญร็อต

3.4 รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจะดำเนินการวิจัยตามลำดับหัวข้อที่ละขั้นตอนตามที่ได้เขียนไว้ในสารบัญ

4. การจัดการทำข้อมูล

เพื่อศึกษาอัลกุรอานและหะดีษ ตลอดจนทัศนอะฮฺลามะอฺ (นักปราชญ์) จากนั้นก็แยกข้อมูลต่าง ๆ ออกเป็นหมวด ๆ ตามหลักจริยธรรมที่กล่าวไว้ในสุเราะฮฺอัลหุญร็อต ได้แก่

- 4.1 การไม่ลำพองหน้าท่านเราะสูล ﷺ ในกิจการงานต่าง
- 4.2 การไม่พูดเสียงดังต่อหน้าท่านเราะสูล ﷺ
- 4.3 การไม่รบกวนท่านเราะสูล ﷺ ในเวลาที่ไม่เหมาะสม
- 4.4 การไม่หลงเชื่อข่าวจากคนที่กระทำบาป (ฟาสิก)
- 4.5 การเชื่อฟังต่อท่านเราะสูล ﷺ และรักในความศรัทธา
- 4.6 การใกล้ชิด และการประนีประนอมเมื่อเกิดการทะเลาะวิวาทกันในหมู่ผู้ศรัทธาด้วยกัน
- 4.7 การไม่เยาะเย้ยซึ่งกันและกัน
- 4.8 การไม่สงสัยผู้อื่นในทางที่ไม่ดี การไม่สอดแนม และไม่นิทาซึ่งกันและกัน
- 4.9 การสร้างความรู้จักกันในหมู่มวลมนุษย์ด้วยกัน
- 4.10 การเสียสละในหนทางของอัลลอฮฺ ﷻ การมีสัจจะในคำพูดและการกระทำ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

เนื่องจากการวิจัยเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับโดยตรงกับอัลกุรอาน ข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ภายในและภายนอกโดยใช้หลักเกณฑ์ดังนี้

5.1 หลักการตีฟซีร

ผู้วิจัยจะใช้หลักการตีฟซีรบิลมะฆูร หมายถึง การอธิบายอัลกุรอานโดยการยึดเอาหลักฐานที่ชัดเจนที่สุดในการอธิบาย

5.2 หลักการหะดีษ

ผู้วิจัยจะยึดหะดีษเศาะเหียะ¹ และหะดีษหะสัน² เท่านั้นในการประกอบการอธิบาย เพื่อยืนยันในความถูกต้อง ส่วนหะดีษฎะอ์อิฟ³ นั้น จะใช้อ้างอิงเฉพาะบางกรณีเท่านั้น ในขณะที่หะดีษเมาะอู⁴ นั้นจะไม่ใช้ในการอ้างอิงไม่ว่าในกรณีใด ๆ ทั้งสิ้น ถึงอย่างไรก็ตาม เมื่อมีการขัดแย้งกันระหว่างหะดีษด้วยกันไม่ว่าจะเป็นในด้านเนื้อหา หรือระดับของหะดีษ ผู้วิจัยจะยึดเอาหะดีษที่มีระดับเหนือกว่าเสมอ

5.3 หลักการฟิโกฮฺ

ในการอธิบายอายะฮ์ที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจะใช้หลักการฟิโกฮฺประกอบการวิจัยด้วย

5.4 ทักษะนักปราชญ์อิสลาม (อุลามะฮฺ)

ทักษะของปราชญ์ (อุลามะฮฺ) ที่มีความเห็นตรงกัน หรือมีเพียงทักษะเดียว ผู้วิจัยจะถือว่าเป็นทักษะที่ถูกต้อง

ส่วนทักษะปราชญ์ (อุลามะฮฺ) ที่มีความเห็นขัดแย้งกัน ผู้วิจัยจะยึดทักษะที่มีหลักฐานชัดเจนที่สุดมายืนยัน

ในกรณีที่ทักษะต่างก็มีหลักฐานมายืนยัน ผู้วิจัยจะเลือกเอาทักษะที่เห็นว่ามีความเหมาะสมหรือสอดคล้องกับสภาพการณ์ของอายะฮฺมากที่สุด

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิเคราะห์หลักจริยธรรมในสุเราะฮ์อัลหุญรูด ปรากฏผลดังนี้ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะจริยธรรมต่างๆที่ระบุอยู่ในสุเราะฮ์อัลหุญรูดนั้น พบว่าคุณลักษณะจริยธรรมสามารถแบ่งออกเป็นหัวข้อสำคัญ ๆ ได้ดังนี้ คือ

1. การมีจริยธรรมต่อพระเจ้า (อัลลอฮ์ﷻ)
2. การมีจริยธรรมต่อเราะสูลหรือผู้นำ

¹ หมายถึง หะดีษที่มีสายรายงานติดต่อกัน ผู้รายงานเป็นผู้มีคุณธรรม มีความจำดีเยี่ยม (จำด้วยใจ และจำด้วยการจดบันทึก) ตั้งแต่ผู้รายงานคนแรกจนถึงท่านเราะสูล ﷺ ไม่มีความบกพร่อง และขัดแย้งกับลักษณะของหะดีษที่มีความเชื่อถือได้มากกว่า

² ท่านอิหม่าม สุนัยดี กล่าวไว้ว่า ความหมายของหะดีษหะสันกับหะดีษเศาะเหียะนั้นเหมือนกันทุกอย่าง นอกจากในเรื่องของความจำเท่านั้นที่หะดีษหะสันจะดีกว่า

³ หมายถึง หะดีษที่ขาดเงื่อนไขประการหนึ่ง ประการใด หรือหลายประการอันเป็นที่ยอมรับจากชนิดของหะดีษเศาะเหียะและหะดีษหะสัน

⁴ หมายถึง คำพูดที่กล่าวอ้าง หรืออุตริขึ้นมา นอกเหนือจากคำกล่าวของท่านเราะสูล ﷺ

3. การมีจริยธรรมต่อมุสลิมด้วยกัน
4. การมีจริยธรรมต่อศาสนิกอื่น

1. การมีจริยธรรมต่อพระเจ้า (อัลลอฮฺ ﷻ)

การมีจริยธรรมต่ออัลลอฮฺ ﷻ คือ การเชื่อมั่นในพระองค์ ศรัทธาต่อพระองค์ด้วยการศรัทธาที่ใสสะอาดเพื่อพระองค์อย่างแท้จริง ขอมรับในความเป็นเอกะของพระองค์ เชื่อฟังในคำสั่งสอนทั้งหมดที่มาจากพระองค์โดยที่ไม่มีการเคลือบแฝงสงสัยใด ๆ ทั้งสิ้นอย่างในอายะฮฺแรกของซูเราะฮฺ อัลฮุญร็อตที่พระองค์ทรงตรัสแก่บ่าวของพระองค์ว่า จงอย่าล้าหน้าในการกระทำใด ๆ ก่อนอัลลอฮฺ ﷻ และเราะฮฺสูลของพระองค์ หมายถึง การเชื่อฟัง ขอมรับในทุกคำสั่งสอนที่มาจากพระองค์ หากคิดที่จะกระทำการสิ่งใด ไม่ว่าจะงานนั้นจะเป็นงานที่เกี่ยวกับตัวเอง ครอบครัว หรือสังคม เกี่ยวกับคุณหาหรืออาคิเราะฮฺ ก็ให้กลับไปดูคำสั่งสอนจากพระองค์ ก่อนการตัดสินใจ และจงอย่ารีบร้อนในการตัดสินใจ จนกว่าจะได้รับความสะดวกจากพระองค์ เพราะคำสั่งสอนจากพระองค์นั้น มุสลิมทุกคนต้องเชื่อมั่นว่า เป็นหลักคำสอนเพื่อผลประโยชน์สูงสุดในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ เป็นทางนำเพื่อการมีชีวิตที่ดีท่ามกลางสังคมที่หลากหลายของผู้คน มิใช่เพื่อการบีบบังคับทรมาณ ให้ชีวิตต้องตกอยู่แต่ในความทุกข์ยาก มุสลิมที่มีความยำเกรง และศรัทธามั่นต่อพระองค์จึงต้องยึดถือในหลักคำสอนของพระองค์เป็นอันดับแรก เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต โดยมีท่านเราะฮฺสูลเป็นแบบอย่างให้ปฏิบัติตาม

การห้ามจากการล้าหน้าต่ออัลลอฮฺ ﷻ และเราะฮฺสูล จึงไม่ได้มีความหมายแก่การห้ามจากการปฏิบัติที่พระองค์ทรงตรัสไว้เท่านั้น แต่ผลจากการห้ามของพระองค์ในการล้าหน้าต่อพระองค์และเราะฮฺสูลของพระองค์ จะส่งผลให้การดำเนินชีวิตของบรรดาผู้ศรัทธาดำรงอยู่ในสังคมด้วยความสุข มีชีวิตที่ดี เป็นที่รักใคร่ของคนรอบข้าง และที่ดีที่สุดคือ เป็นที่รักของพระองค์และเราะฮฺสูลของพระองค์

2. การมีจริยธรรมต่อเราะฮฺสูลหรือผู้นำ

การมีจริยธรรมต่อเราะฮฺสูลหรือต่อผู้นำก็คือ การเชื่อฟัง ปฏิบัติตามในสิ่งที่เป็นอย่างแบบอย่าง คำสั่งสอนของท่าน เพราะเราะฮฺสูลคือ ต้นแบบของมุสลิมและบรรดาผู้ศรัทธา ในการที่จะเจริญรอยตามท่าน วิธีการดำเนินชีวิตของท่านคือ ที่มาหรือคำอธิบายของบทบัญญัติต่าง ๆ จากพระองค์ และท่านคือแบบอย่างที่ดีงามแก่นุชญาติทั้งมวล

(21 :)

ความว่า “โดยแน่นอน ในเราะสุลของพระองค์อัลลอฮฺมีแบบฉบับอันดีงามสำหรับพวกเจ้าแล้ว¹ สำหรับผู้ที่หวัง (จะพบ) อัลลอฮฺ ﷻ และวันอาคิเราะฮฺและรำลึกถึงอัลลอฮฺ ﷻ อย่างมาก”.

(อัลอัสซาบ : 21)

ท่านถูกส่งมาเพื่อชี้ทางที่เที่ยงตรงแก่บรรดามนุษยชาติ เป็นผู้นำที่เพียบพร้อมไปด้วยคุณธรรมและจริยธรรมอย่างแท้จริง การเป็นอยู่ของท่านก็ปฏิสัมพันธ์อยู่กับบรรดาเศาะหาบะฮฺ มีช่วงเวลาแห่งการเรียน การสอน พุดคุย สนทนาร่วมกัน และกิจกรรมอื่น ๆ อีกมากมาย เกี่ยวกับจริยธรรมต่าง ๆ ที่ควรปฏิบัติต่อท่านนั้น สุเราะฮฺอัลหุญรฺหรือตระบฺเอาไว้ดังนี้

2.1 การไม่ลำพองท่านในการกระทำใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับคุณยาและอาคิเราะฮฺ เพราะอิริยาบถของท่านทั้งหมดนั้นคือ คำสั่งสอนจากพระองค์ ดังนั้นหากคิดจะกระทำในสิ่งใด ๆ ก็ควรต้องรอรับฟังคำสั่งสอนจากท่านก่อนเป็นอันดับแรก เพื่อเป็นการแสดงออกถึงการเคารพ และเชื่อฟังต่อท่านอย่างแท้จริง

2.2 การไม่เรียกขานท่านด้วยชื่อของท่านเพียงอย่างเดียว เพราะด้วยสถานะอันสูงส่งและสูงเกียรติของท่าน การที่คน ๆ หนึ่งจะพุดคุย สนทนากับท่านก็ควรเป็นการสนทนาที่อยู่ในกรอบของมารยาทที่ดี อ่อนน้อมถ่อมตน อย่างนำเอาการสนทนาพุดคุยระหว่างมนุษย์ธรรมดาด้วยกันใช้กับท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการเรียกขานกันด้วยชื่อ เพราะเป็นการบ่งบอกถึงการเลื่อมารยาทเป็นอย่างยิ่ง ดังที่พระองค์ทรงตรัสว่า :

...

(63 :)

ความว่า “พวกเจ้าอย่าให้การร้องเรียกของเราะสุลในหมู่พวกเจ้า เป็นเช่นเดียวกับการร้องเรียกในระหว่างพวกเจ้าด้วยกันเอง?... ”

(อันนุร : ส่วนหนึ่งจากอายะฮฺที่ 63)

¹ คือ แบบฉบับอันสูงส่งที่จำเป็นต้องปฏิบัติตามในทุกคำพุด การปฏิบัติ และสถานะ เพราะท่านเราะสุลﷺ ได้พุดและปฏิบัติตาม อารมณ์ หากแต่เป็นวะฮฺยู (วิวรณ์) และการประทานให้ลงมา

² คือ อย่านเรียกท่านด้วยชื่อของท่าน เช่นเดียวกับที่พวกเจ้าเรียกกันในหมู่พวกเจ้า แต่จงเรียกว่า โอ้ท่านนบิของอัลลอฮฺ โอ้ท่านเราะสุลของอัลลอฮฺ เป็นการให้เกียรติแก่ท่าน ยกย่องท่าน .

2.3 การไม่ส่งเสียงรบกวนท่านในช่วงเวลาที่ไม่เหมาะสม เพราะในแง่ของการดำเนินชีวิตแล้วท่านเราะสุลก็ไม่ต่างจากมนุษย์ทั่ว ๆ ไป ท่านต้องรับประทานเมื่อหิว ท่านต้องดื่มเมื่อกระหาย ท่านต้องพักผ่อนเมื่อยามเมื่อยล้า ฯลฯ และท่านก็ต้องการช่วงเวลาบางส่วนเพื่อความเป็นส่วนตัวของท่าน ในการที่จะอธิบาศะฮ์ต่ออัลลอฮ์ ﷻ หรือพักผ่อนอยู่กับครอบครัวของท่าน ฯลฯ โดยธรรมดาแล้วช่วงเวลาที่เป็นส่วนตัวของท่านนั้นก็เล็กน้อยอยู่แล้ว เนื่องจากภาระหน้าที่ของท่านที่ต้องเรียกร้อง เชิญชวนผู้คนสู่อิสลาม ดังนั้น การรบกวนท่านในช่วงเวลาดังกล่าวจึงถือเป็นการเสียมารยาทอย่างยิ่งต่อท่าน

3. การมีจริยธรรมต่อมุสลิมด้วยกัน

การอยู่ในสังคมถือเป็นความจำเป็นของมนุษย์ทุก ๆ คน และสิ่งสำคัญที่จะทำให้การดำรงอยู่ในสังคมมีความสันติ สงบสุขก็คือ การมีคุณธรรมและจริยธรรมที่ดีต่อกัน จากการวิจัยในสุเราะฮ์ อัลหุญรฺหรือพบว่ามียางคุณลักษณะที่มุสลิม หรือผู้ศรัทธาควรศึกษาวิเคราะห์อย่างละเอียด เพราะคุณลักษณะเหล่านั้นมีส่วนที่จะนำความเสื่อมเสียมาสู่สังคมอย่างร้ายแรง คุณลักษณะเหล่านั้นคือ

3.1 การไม่หลงเชื่อข่าวจากคนที่ฟาสิก (กระทำบาป) คือ เมื่อมีคนที่ไม่ไว้วางใจในความมีคุณธรรมมาบอกข่าว ก็ควรมีการตรวจสอบข่าวนั้นให้แน่ชัดก่อน อย่ารีบร้อนในการตัดสินใจหรือเชื่อ เพราะคนที่เป็นคนฟาสิก (คนที่กระทำบาป) นั้น มีความเป็นไปได้ที่จะจะเป็นคนที่โกหก การตรวจสอบจึงเป็นทางออกที่ดีที่สุด ในขณะที่หากคนที่นำข่าวมาเป็นคนที่มีความคุณธรรมและเป็นที่ยอมรับได้ก็สามารถที่จะรับข่าวนั้นได้โดยไม่ต้องมีการตรวจสอบ

3.2 การไกล่เกลี่ย ประนีประนอม เมื่อมีการทะเลาะวิวาทกันในระหว่างผู้ศรัทธา สิ่งที่สำคัญที่สุดของการไกล่เกลี่ยก็คือ เริ่มจากการบอกให้ทั้งสองกลุ่มระลึกถึงคำสั่งของพระองค์ที่สั่งใช้ให้ทุกคนต้องมีความสามัคคีกัน จากนั้นก็ให้ทั้งสองกลุ่มคืนดีกัน หากกลุ่มใดฝ่าฝืนก็ให้ผู้ที่รับผิดชอบเอาผิดได้ เมื่อไกล่เกลี่ยกันได้สิ่งที่สำคัญหลังจากนั้นก็คือ ความยุติธรรม ต้องให้ความยุติธรรมกับทั้งสองฝ่ายตามความเป็นจริงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างดีที่สุด .

3.3 การไม่เยาะเย้ยซึ่งกันและกัน เพราะผลของการเยาะเย้ยนั้นนำมาซึ่งการแตกแยกในสังคมอย่างร้ายแรง

3.4 การไม่ตำหนิตัวเอง ความหมายของการตำหนิตัวนี้ก็คือ การไม่ตำหนิมุสลิมหรือผู้ศรัทธาด้วยกัน เพราะในความเป็นจริงแล้วมุสลิมหรือผู้ศรัทธานั้นคือเรือนร่างเดียวกัน คน ๆ เดียวกัน การตำหนิมุสลิมด้วยกันจึงไม่ต่างไปจากการตำหนิตัวเอง นั่นเอง

3.5 การไม่เรียกขานกันด้วยชื่อฉายาที่เจ้าตัวไม่ชอบ เพราะในยุคก่อนอิสลามฉายาคือ สิ่งที่บ่งบอกถึงตัวตนของเขา หากฉายานั้นบ่งบอกถึงสิ่งที่ไม่ดีก็ทำให้เจ้าตัวต้องอับอายได้

3.6 การไม่สอดแนม หรือเสาะแสวงหาความลับของผู้อื่นในสิ่งที่เจ้าตัวเขาไม่อนุญาต เพราะแต่ละคนนั้นย่อมมีความลับด้วยกันทั้งนั้น การสืบเสาะในความลับของผู้อื่นแล้วนำมาบอกต่อแก่สังคมจึงเป็นสิ่งที่เสียมารยาทเป็นอย่างยิ่ง

3.7 การไม่นินทาซึ่งกันและกัน ผลของการนินทานั้นพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสเอาไว้ค่อนข้างหนักและรุนแรง เหมือนจะเป็นการบอกกับบรรดามนุษยชาติว่า การนินทานั้นเป็นสิ่งที่เลวร้ายมากในสังคม

4. การมีจริยธรรมต่อศาสนิกอื่น

พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสถึงความเป็นมาต้นตระกูลของมนุษย์ว่า มาจากบิดามารดาคนเดียวกัน ถึงแม้ว่า ณ วันนี้นั้นมนุษย์จะมีหลากหลายทั้งภาษา สีผิว เชื้อชาติ ฯลฯ แต่ในความหลากหลายนั้นมิใช่เพื่อการข่มเหงรังแก รุกราน โอ้อวดกัน เป้าหมายของความหลากหลายคือความสามัคคี คือพลัง คือความผาสุก เพราะฉะนั้นเมื่อทุกคนมีที่มาจากที่เดียวกัน ทั้งหมดก็คือพี่น้องกัน จึงควรมีความสามัคคี ปรองดองต่อกัน เพื่อความสงบสุขของทุก ๆ คน

การอภิปรายผล

ผลจากการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าบรรดาคุณลักษณะจริยธรรมต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยได้นำเสนอนั้น ล้วนแล้วแต่เป็นจริยธรรมที่มีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ทุกคน ไม่ว่าจะมิใช่ชาติพันธุ์ที่แตกต่างกัน หรือชาติพันธุ์เดียวกัน ฐานะทางสังคม ความร่ำรวย เพราะเป็นคุณลักษณะจริยธรรมที่เกิดขึ้นจริงในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ และสามารถปฏิบัติได้จริง เป็นคุณลักษณะจริยธรรมที่ครอบคลุมในแง่มุมของสังคมทุก ๆ แง่มุม ไม่ว่าจะเป็นในด้านสังคม เพื่อนบ้าน เพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ต่อตัวเอง ต่อผู้นำ และต่อพระเจ้า เพื่อหวังที่จะให้ทุกภาคส่วนของสังคมมีความสงบสุข ไว้วางใจเชื่อใจต่อกัน บนพื้นฐานของหลักคำสอนอัลกุรอาน และแนวทางการปฏิบัติของท่านเราะสูล ﷺ

สุเราะฮ์อัลหุญรูด ได้สร้างเกราะป้องกันให้กับบรรดามุสลิมและผู้ศรัทธาด้วยเกราะป้องกันที่ประเสริฐเป็นอย่างยิ่ง เป็นเสมือนกำแพงที่ปกป้องวิถีชีวิตของผู้ศรัทธาออกจากสิ่งที่ไม่ดีต่าง ๆ ที่ลี้ลับไหลเข้ามาจากสังคมภายนอก แนะนำ สั่งสอนผู้ศรัทธาให้ดำรงตนอยู่ในจริยธรรมที่ดี สร้างสายสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้ศรัทธาด้วยกันและผู้คนให้มีความแน่นแฟ้นมากยิ่งขึ้น เคารพในสิทธิขั้นพื้นฐานของแต่ละคน เคารพในเกียรติแห่งความเป็นมนุษย์ และความมีอิสระในการใช้

ชีวิตในสังคม ไม่เยาะเย้ย ลบหลู่ เบียดเบียน ถูกเพื่อนมนุษย์ด้วยกันในสังคม เมื่อทุกคนต่างรู้หน้าที่ของตัวเองว่าควรปฏิบัติตนอย่างไรเพื่อจะได้เป็นคนดีมีจริยธรรมในสังคม เคารพในความแตกต่างหลากหลายของชาติพันธุ์มนุษย์ หยิบยื่นไมตรีจิตและรอยยิ้มให้แก่กันด้วยความจริงใจและบริสุทธิ์ใจ เชื่อว่าสังคมคงได้เห็นอะไรดี ๆ เกิดขึ้นตามมาอีกมากมาย

จากบรรดาคุณลักษณะต่าง ๆ ที่ระบุอยู่ในสุเราะฮ์อัลหุญรูด ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงการขัดเกลาผู้ศรัทธาและผู้คนในสังคมให้อยู่ในจริยธรรมที่ดี ซึ่งจริยธรรมเหล่านั้นเป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนสามารถที่จะปฏิบัติได้เลยในทันที ไม่ใช่สิ่งที่อยู่เกินเลยความสามารถของมนุษย์ และหากสังคมใด หรือใครได้ปฏิบัติในคุณลักษณะต่าง ๆ เหล่านั้น ผลที่จะติดตามมาก็ย่อมเกิดประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวมอย่างแน่นอน เพราะคุณลักษณะเหล่านั้นคือ ความจริง ที่เคยเกิดขึ้นจริง ๆ และสามารถที่จะปฏิบัติได้จริง ไม่ใช่ความเพ้อฝัน หรือจินตนาการในอากาศที่ไม่สามารถจับต้องได้ และเมื่อได้ปฏิบัติในจริยธรรมเหล่านั้นอย่างจริงจังและบริสุทธิ์ใจ ผลแห่งความดีงามก็จะได้รับจริง ๆ เช่นกัน มันจึงอยู่ที่ว่า ผู้ปฏิบัตินั้นจะมีความจริงใจในการปฏิบัติแค่ไหนเท่านั้นเอง

ในช่วงแรกของสุเราะฮ์เป็นการบอกถึงจริยธรรมระหว่างผู้สร้างกับผู้ถูกสร้าง ซึ่งแต่ละส่วนก็จำเป็นที่จะต้องรู้จักหน้าที่ของตนเอง ฐานะของตนเอง ฐานะบทบาทของตนเอง โดยเฉพาะผู้ถูกสร้างที่จะต้องปฏิบัติตนอย่างไรในฐานะที่เป็นผู้ถูกสร้าง เมื่อแต่ละส่วนต่างก็เข้าใจกัน การเหลื่อมล้ำกันในหน้าที่รับผิดชอบก็จะไม่เกิดขึ้น เมื่อมีความบกพร่องในหน้าที่ก็สามารถที่จะรู้ได้ในทันทีว่าบกพร่องที่ส่วนไหน และสามารถที่จะแก้ไขข้อบกพร่องดังกล่าวได้ตรงจุดและทันทั่วทั้งที่

ต่อมา ก็เป็นการบอกกล่าวถึงจริยธรรมที่บรรดาผู้ศรัทธาควรปฏิบัติต่อผู้ศรัทธาด้วยกันและต่อบุคคลทั่วไปในสังคม พระองค์ทรงตรัสถึงคุณลักษณะต่าง ๆ ที่ไม่ดี ที่บรรดาผู้ศรัทธาและทุก ๆ คนในสังคมต้องพยายามห่างไกลเอาไว้ มนุษย์แต่ละคนนั้นมีสิทธิอันชอบธรรมในการที่จะดำเนินชีวิตตามที่ตัวเองปรารถนา เกิดริเดแห่งความเป็นมนุษย์ของแต่ละคนก็เท่าเทียมกัน ห้ามมิให้ทำลายหรือละเมิดสิทธิอันชอบธรรมดังกล่าว อาจจะช่วยการดูแลเหยียดหยาม เยาะเย้ย ถากถาง อิจฉาริษยา กล่าวหา ใส่ร้าย สงสัยกันในทางที่ไม่ดี ซอกแซก สอดส่อง แสวงหากความลับของผู้อื่นแล้วนำมาเปิดเผยต่อสาธารณชน และอื่น ๆ สิ่งเหล่านี้ล้วนไปทำลายเกียรติของผู้อื่น สิทธิอันชอบธรรมต่าง ๆ ถูกละเมิด วิถีแห่งการดำเนินชีวิตต้องประสบกับความยุ่งยากและลำบาก ต้องระมัดระวังกับการถูกติดตาม ไม่มีความสุขอันชอบธรรมในการเป็นอยู่ในสังคม

ต่อมา พระองค์ก็ทรงบอกกล่าวมนุษย์ถึงที่มาหรือต้นกำเนิดของพวกเขาที่แท้จริงว่ามาจากไหน อันเนื่องจากการลิขิตของสิ่งทั้งกันและกัน ทะเลาะเบาะแว้ง แยกออกเป็นกลุ่มเป็น

ก่อน เป็นก๊ก เป็นเหล่า หลงภูมิใจอยู่ในชาติพันธุ์ ภาษาสื่อสารของตนเอง คุณชนชาติอื่น เขียดหยามตีฟัน เกิดสงคราม เช่นฆ่าซึ่งกันและกัน เพียงเพื่อเหตุผลเล็ก ๆ น้อย ๆ เมื่อมนุษย์ตกอยู่ในวังวนแห่งการอิจจาริษา ตกอยู่ภายใต้อำนาจของอารมณ์อันใฝ่ต่ำ การที่พระองค์ทรงตั้งเตือนพวกเขาทั้งหมดให้ได้รับรู้ว่า แท้จริงแล้ว พวกเจ้าทั้งหมดนั้นมาจากบิดาและมารดาคนเดียวกัน มาจากต้นตระกูลเดียวกัน ก็เพื่อที่จะบอกให้รู้ว่าพวกเจ้าทั้งหมดนั้นเป็นพี่น้องกัน ไม่มีเหตุผลอันใดที่จะทำให้พวกเจ้าต้องทะเลาะเบาะแว้ง รุกรานซึ่งกันและกัน ความแตกต่างทางด้านภาษา วัฒนธรรม สีผิว ขนบธรรมเนียมประเพณีและเชื้อชาติ ไม่ใช่เพื่อการอวดดีใส่กันหรือข่มเหงซึ่งกันและกัน แต่เพื่อการรู้จักกัน สามัคคีปรองดองกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลต่อกัน ความหลากหลายทางสังคมคือความสวยงาม คือความสร้างสรรค์ที่วิจิตรเป็นอย่างยิ่ง จากนั้นพระองค์ก็ทรงบอกกล่าวถึงบรรทัดฐานแห่งความมีเกียรติของมนุษย์ว่าวัดกันที่ส่วนไหน จากสังคมมนุษย์ที่แข่งขันกันในเรื่องของการสะสมทรัพย์สินเงินทอง แข่งขันกันในเรื่องเกียรติยศ สถาบรดาศักดิ์ ครอบครัวยศตระกูลที่ใหญ่โต เชื้อสาย ชาติพันธุ์ ภาษา สีผิว และอื่น ๆ แต่พระองค์กลับทรงตรัสถึงบรรทัดฐานแห่งเกียรติยศอันแท้จริงของมนุษย์ ณ ที่อัลลอฮฺ ﷻ นั้นไม่ได้อยู่ในบรรดาสິงเหล่านั้น แต่อยู่ที่การยำเกรงต่อพระองค์ ผู้ใดมีความยำเกรงต่อพระองค์มาก เขาก็มีเกียรติ ณ ที่พระองค์มาก ผู้ใดมีความยำเกรงต่อพระองค์น้อย เขาก็มีเกียรติ ณ ที่พระองค์น้อยเป็นเงาตามตัวไปด้วย และผู้ใดไม่มีความยำเกรงต่อพระองค์เลย เขาก็ไม่มีเกียรติต่อพระองค์เลยเช่นกัน จากจุดนี้เป็นที่สังเกตว่า บทสรุปของพระองค์ในเรื่องเกียรติของมนุษย์นั้นอาจจะดูสั้นและกะทัดรัดเป็นอย่างมาก แต่ก็ครอบคลุมไปด้วยเนื้อหาสาระที่มากมาย เป็นการบอกแก่นมนุษย์ชาติว่า ต่อให้พวกเขามีอำนาจบาตใหญ่ ครอบครองทรัพย์สมบัติมากมายขนาดไหน แต่หากไร้ซึ่งความยำเกรงที่มีต่อพระองค์ พวกเขา ก็ไม่มีค่าอะไรเลย ณ ที่อัลลอฮฺ ﷻ เพราะฉะนั้นพึงระวังเอาไว้ให้ดี อย่าหลงระเริงอยู่บนความสุขแห่งอำนาจ และทรัพย์สมบัติ จนละเลยถึงการศรัทธาและความยำเกรงที่มีต่อพระองค์ ดังตัวอย่างจากประชาชาติก่อน ๆ มากมายที่หลงไหลในอำนาจ มีความสุขอยู่บนกองเงินกองทอง จนลืมพระองค์ มีหน้าซำยังทรยศต่อพระองค์ ทำลายในอำนาจของพระองค์ สุดท้ายพวกเขาก็จบชีวิตลงด้วยการถูกลงโทษอันเจ็บปวดจากพระองค์ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า อย่างเช่น กลุ่มอ้าย กลุ่มยะมูด และกลุ่มอื่น ๆ อีกมากมาย

ต่อมาพระองค์ก็ทรงตรัสถึงนิยามของคำว่ามุสลิม และคำว่า การศรัทธาเพราะมีอาหารบกลุ่มหนึ่งมาแอบอ้างตนกับท่านเราะฮ์สุลว่า พวกเขาได้ศรัทธาแล้ว เพียงเพื่อหวังผลประโยชน์ในบางสิ่งบางอย่าง ทั้ง ๆ ที่โดยความเป็นจริงแล้ว พวกเขา ยังมิได้ศรัทธาเลย พวกเขาเพียงแต่เป็นมุสลิมเท่านั้น พระองค์ทรงตรัสถึงแก่นแท้ของพวกเขาให้ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้รับทราบ จากนั้นท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ก็ทรงบอกกล่าวแก่พวกเขาให้รู้ถึงข้อเท็จจริงของคำว่า การ

นับถือศาสนาอิสลาม (มุสลิม) นั่นคืออะไร และคำว่าการศรัทธา นั่นคืออะไร และไรคือความแตกต่างระหว่างคำทั้งสองคำนี้ เพื่อว่าพวกเขาและประชาชาติยุคต่อ ๆ ไปจะได้ไม่เข้าใจผิดในคำทั้งสองนี้ และเพื่อจะได้ไม่มีการแอบอ้างกันอีกในเรื่องราวดังกล่าว

พระองค์ทรงจบสุเราะฮ์ ด้วยการตรัสถึงความประเสริฐของการเสียดสละทรัพย์สิน และร่างกายเพื่อแนวทางของพระองค์ ไม่มีการสงสัยในการศรัทธาที่มีต่อพระองค์ เมื่อหัวใจใสสะอาด ปราศจากจุดดำแห่งความเลวร้าย การสนองตอบในพระบัญชาแห่งพระองค์จึงเป็นเรื่องที่ง่ายดาย และเมื่อทุกอย่างดำเนินไปในเส้นทางที่พระองค์ทรงพอพระทัย มนุษย์ก็จะได้รับซึ่งเกียรติยศที่ดีที่สุดและสูงส่งที่สุดจากพระองค์นั่นก็คือ ความยำเกรงอย่างบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์

ดังนั้น การมีจริยธรรมที่ดีในทัศนะของอิสลามนั้น ไซ้ว่าจะปฏิบัติตามใคร ยังไงก็ได้ อิสลามมิใช่ศาสนาที่เกิดขึ้นด้วยความคิดเห็นของมนุษย์ ไม่มีทฤษฎีที่มาจากการคิดค้นของมนุษย์ แต่อิสลามมีที่มาอย่างชัดเจน ทุกหลักคำสอนต้องยึดถือในคัมภีร์ของพระองค์ แบบฉบับของท่านเราะฮูล ﷺ หรือแบบฉบับของบรรดาเศาะหาบะฮ์ที่ท่านเราะฮูล ﷺ ได้รับรองการปฏิบัติของพวกเขาไว้ด้วยหลักฐานที่ชัดเจน เพราะด้วยแนวทางการปฏิบัติจริยธรรมที่ถูกต่อนั้น นำมาซึ่งความผาสุกต่อตัวเอง ครอบครัวและสังคม ทั้งในโลกนี้และโลกหน้าอันเป็นสถานที่พำนักที่ถาวรชั่วนิรันดร์

....

(7 :)

ความว่า “และสิ่งใดที่ท่านเราะฮูล ได้นำมาให้พวกท่าน ดังนั้น พวกท่านจงยึดสิ่งนั้นไว้ และสิ่งใดที่ท่านเราะฮูล ห้ามพวกท่านจากสิ่งนั้น ดังนั้น พวกท่านจงหลีกเลี่ยงจาก (สิ่งนั้นเถิด)...” .

(อัลหัจร : ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 7)

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิเคราะห์หลักจริยธรรมในสุเราะฮ์อัลหุญรู๊ด ซึ่งจากข้อมูลที่ได้รับจากการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

สำหรับองค์กรศาสนาหรือองค์กรทั่วไป

1. ผู้นำองค์กรศาสนา ไม่ว่าจะเป็น โต๊ะอิหม่าม เคาะฎิบ บิลาล และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรให้ความสำคัญอย่างจริงจังกับการศึกษาหลักการอิสลามที่ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ในเรื่องของคุณธรรมและจริยธรรม โดยจัดให้มีการบรรยายธรรม เข้าค่าย ฝึกฝน และอบรม พร้อม การปฏิบัติจริงถึงรูปแบบจริยธรรมต่าง ๆ ที่เป็นหลักคำสอนของอิสลาม

2. มุสลิมควรให้ความสำคัญอย่างจริงจัง ถึงการแสดงออกถึงจริยธรรมอิสลามที่ ถูกต้อง สอดคล้องกับหลักคำสอนของพระองค์ ﷺ และจริยวัตรของท่านนบีมุฮัมมัด

สำหรับการวิจัย

1. ควรทำการวิจัยสุเราะฮ์นี้ในเชิงคุณภาพแบบเจาะลึก ถึงจริยธรรมของท่าน เราะฮ์สุล ที่ระบุอยู่ในสุเราะฮ์อัลหุญร็อต โดยเลือกศึกษาในบางคุณลักษณะ อย่างเช่น การใกล้ชิด การสร้างความสมานฉันท์ เมื่อมีการทะเลาะเบาะแว้งกัน เป็นต้น

2. ควรทำการวิจัยในเรื่องของความแตกต่างระหว่างผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม กับผู้ ศรัทธา

3. ควรทำการวิจัยสุเราะฮ์นี้ ถึงแนวทางการสร้างสังคมของท่านเราะฮ์สุลจากหลัก คำสอนในสุเราะฮ์อัลหุญร็อต

เอกสารอ้างอิง

สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ ประเทศไทย . 2542 .พระมหาคัมภีร์อัลกุรอานพร้อมความหมาย ภาษาไทย.

บรรจง บินกาซัน แปล . 2541 . ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอัลกุรอาน : ศูนย์หนังสืออิสลามกรุงเทพ ฯ .

อัลคุดละอะ หนุ่มสุข , คลมนรรัตน์ บากา และนุรุดดีน สารีมิง . 2543 . “รายงานการวิจัยเรื่องความ คลาดเคลื่อนของนักวิชาการไทยเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของศาสดามุฮัมมัด คือ ล ล อ ล ล อ สุ อ ะ ล ย ฮี ะ ล ล ล ม ” . วิ ท ย า ลั ย อี ส ล า ม ศี ก ษ า มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี .

ฮามีดะห์ มะฮาระกามา . 2547 . “วิกฤตการณ์การเมืองสมัยเคาะลีฟะฮ์อาลี อิบนูอบีฏอลิบ เราะฮ์ญัยลลอสฮันฮ์” . วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ .

Ismā'il bin Kathir . 1992 . **Tafsir al-Qur'ān al-'Azim** . () . Bairūt : Dār al-Ma'rifat.

Jalāl al-Din Muḥammad bin Aḥmad al-Maḥalli , Jalāl al-Din Abd al-Raḥmān bin Abibakr al-Suyūṭiy .n.d. **Tafsir al-Qur'ān al-'Azim li al-Emāmain al-Jalālain** . () . Dār al-Ma'ārif.

Jamā'ah min kibār al-Lughawiyin al-'Arbi . 1988 . **al-Mu'jam al-'Arbiy al-'Asāsi** . () .

Khair al-Din al-Zirikli . 1999 . **al-E'lām Qāmūs tarājim li ashhar al-Rijāl wa al-Nisā' min al-'Arb wa al-Musta'ribin wa al-Mustashrikin** . () . Bairūt Lubnān : Dār al-'Ilm li al-Malāyin .

Muḥammad 'Adnān Sālim , Muḥammad Wahbiy Sulaimān . n.d . **Mu'jam Kalimāt al-Qur'ān** . () . Bairūt Lubnān : Dār al-Fikr al-Ma'āşir

Muḥammad bin 'Ali bin Muḥammad al-Shaukāniy . 1997. **al-Jāmi' baina al-Riwāyah wa al-Dirāyah min 'Ilm al-Tafsir** . () . Bairūt : Dār al-Ma'rifat.

Muḥammad bin Aḥmad al-'Anşāri al-Qurṭubiy . n.d. **al-Jāmi' li aḥkām al-Qur'ān** . () . Bairūt : Dār al-Kutub al-'Ilmiyyat.